«Ara jugo i em diverteixo al camp, però el millor Borja encara ha d'arribar»

Ara, amb un històric ascens a la butxaca, s'ha convertit en tot un referent a Montilivi i un dels futbolistes blanc-i-vermells en més bona forma en l'actual inici de curs

«Ara jugo i em diverteixo al camp, però el millor Borja encara ha d'arribar»

Dos estius enrere, Borja García va pensar que la millor manera d'oblidar un any nefast al Còrdova, amb descens inclòs, era fitxant pel Girona. Tot i que li va costar un munt adaptar-se, el temps i la paciència han jugat al seu favor. Ara, amb un històric ascens a la butxaca, s'ha convertit en tot un referent a Montilivi i un dels futbolistes blanc-i-vermells en més bona forma en l'actual inici de curs. Ell, però, és ambiciós i en vol més. «Encara s'ha de veure el millor Borja», assegura sense dubtar-ho ni un moment, alhora que confirma les seves ganes de seguir «com més anys millor» defensant l'escut del Girona en la màxima categoria.

Tres jornades i resultats per a tots els gustos. Quines sensacions hi ha al vestidor després d'aquesta arrencada a Primera?

Veient els rivals als quals ens hem enfrontat, trobo que els punts que hem aconseguit és per fer-ne una valoració positiva. L'altre dia, a Bilbao, ens vam quedar amb una sensació agredolça perquè ells, sense fer un gran esforç, ens van guanyar en un partit bastant igualat.

Parlant d'aquest partit, Pablo Machín deia que al Girona li havia faltat contundència. S'entén que us falta encara aquella experiència i ofici que sí que tenen molts d'altres equips de la categoria. Creu que és així?

Ara amb la derrota es podrà dir que hi ha falta d'experiència, però contra el Màlaga i l'Atlètic es deia que l'equip s'havia adaptat molt bé a Primera. És qüestió de resultats. D'acord, ens falta i ens faltaran encara jornades de bagatge. Hi ha jugadors a la plantilla que no havien jugat mai a Primera; d'altres que hi hem estat només una temporada. Són pocs els que s'hi han estat unes quantes temporades. És normal que ens pugui faltar ofici, com es diu ara. Ho compensem amb molta il·lusió i actitud, com es va veure en els dos primers partits. Potser a Bilbao ens va faltar aquella ambició que sí que hem tingut a Montilivi. Crec que la derrota ens servirà d'aprenentatge i

ja va bé que hagi arribat tan aviat.

Parlava d'il·lusió. La mateixa que vostè tenia per poder tornar a jugar a Primera?

Sempre que es juga a Primera, sigui quan sigui, s'ha de tenir il·lusió. Jo la torno a tenir i de manera renovada. La meva primera vegada va ser bastant amarga, no va ser bona en l'aspecte individual ni en el col·lectiu. Tot va sortir malament. Vull reivindicar-me, demostrar que hi soc per quedar-me. Com també l'equip. Si ha pujat aquí, és perquè vol seguir a Primera.

Què és el que va passar?

Va ser un cúmul de circumstàncies. Hi havia molts jugadors cedits, els resultats no van acompanyar les primeres jornades, es va canviar tres cops d'entrenador... Tot suma, ningú va rendir al nivell esperat. Va ser culpa de tot plegat. La planificació, jugadors i entrenadors. No va sortir res. És una etapa que he oblidat. Em centro en el present. El Girona ha començat bastant bé per debutar a Primera. Ara ve un altre gran rival com ho és el Sevilla, un equip de l'elit, que juga la Lliga de Campions.

Diu que aquella temporada ja l'ha oblidat, però aquest estiu temia tornar a viure una situació com aquella?

Sempre et passen pel cap pensaments de tota mena, però s'ha de ser positiu a la vida. Si es pensa malament, tot el que vingui serà negatiu. Segur. Aquesta és una nova temporada. Una altra experiència, club, plantilla, companys, entrenador... De moment no es pot dir que l'equip no ha donat la cara. Ho ha fet. Sabem competir i ara el que hem de fer és polir els errors.

En què ha canviat el Borja que va debutar a Primera amb el Còrdova amb el d'ara?

Aquell Borja venia d'una temporada anterior al Madrid Castella estranya, en què no va participar tant com li hauria agradat. Vaig plantar-me a Primera sense ritme, ni la maduresa que tinc ara per saber actuar en diferents situacions de partit. Ara han passat els anys i torno a la màxima categoria amb un equip en què ens coneixem tots i després d'un any històric. Tot això suma. L'edat també fa canviar i millorar a l'hora de prendre decisions.

Deia que l'inici del Girona, col·lectivament, ha estat positiu. Pensa el mateix a títol individual?

Em sento bé, amb confiança, l'entrenador em valora. He de donar més i crec que ho puc fer. Estem a l'inici de Lliga encara. S'ha de tocar de peus a terra. He viscut tot tipus de situacions: des de ser titular a no jugar o ni anar convocat. Ara tinc la tranquil·litat que he de ser jo, que he de seguir fent una passa endavant.

Fins a quin punt creu que ha progressat des que va arribar a Girona fins ara?

Bastant, perquè com he explicat d'altres vegades em va costar força a l'inici adaptar-me. Venia d'una època difícil, d'haver tingut experiències regulars amb el Còrdova i el Castella. Vaig plantar-me a un club diferent, amb uns altres automatismes... Em va costar més del compte. Al final vaig capgirar la situació. Ara tinc el que vull. Em diverteixo al camp, jugo i tinc continuïtat. Això ajuda l'equip i és del que es tracta.

S'imaginava quan va fitxar que s'acabaria convertint en un dels referents del Girona i que acabaria pujant a Primera?

Evidentment, no m'ho hauria imaginat mai quan vaig arribar. A mesura que ha anat avançat el temps sí que es podia intuir alguna cosa, perquè ja vam estar a punt de fer el salt de categoria. Al final ho vam aconseguir. Personalment, sempre esperes el millor de tu, participar i ser important. Crec que ara, sabent que encara tinc molt marge de creixement i he d'apujar el nivell, trobo que estic retornant la confiança amb bons minuts a la gespa. Tot i que no em puc conformar. S'ha de seguir i estic segur que es podrà veure el millor Borja.

El somni de tot futbolista és arribar a Primera. Ara que ja hi és, quin és el seu proper objectiu?

En principi, poder seguir participant, jugant. Que el Girona es quedi a Primera. A partir d'aquí, el que vingui, vindrà. Treballant com fins ara i volent millorar, tot arribarà.

Un Girona amb Borja?

Espero que sí. Aquí m'hi sento molt a gust. Vull tornar la confiança que en el seu dia es va dipositar en mi. Ja ho vaig dir el dia de la renovació, que mai havia tingut una experiència gaire llarga en un club i aquí he trobat

l'estabilitat que necessitava. Sí, per què no seguir uns quants anys més? Encara me'n queda un de contracte. Vull seguir gaudint i si pot ser, fer-ho aquí.

Una curiositat. No li agradaria ser capità?

Això no em preocupa. Al final els capitans són els que són, fan bé la seva tasca. El que jo intento és jugar i això no em preocupa.

Ho ha sigut mai?

No. Tampoc hi aspiro ni tampoc ho necessito. Que ho siguin d'altres. La resta, a seguir treballant al màxim que és el que cal si volem mantenir la categoria.

Vostè ha vist dues mil o tres mil persones en un partit de Lliga a Montilivi. Ara que n'hi ha molts més, el sorprèn?

Sí. Ho he parlat amb companys de vestidor, cos tècnic o fisioterapeutes. No té res a veure com està ara d'involucrada la gent amb com era tot això quan vaig arribar. Es nota al camp, però també al carrer. La gent m'atura molt més, es veuen més samarretes del Girona, bufandes i banderes penjades als balcons. Això és bo. Que el club creixi, que la ciutat se senti partícip del que està fent l'equip. Si això segueix així, serà bo per al club ara i també en el futur.

Ha quedat sorprès amb algun dels nous fitxatges?

Durant els anys que fa que soc futbolista professional he vist jugadors de tota mena. Sabia que aquí vindria gent de nivell com la que he vist fins ara. No em sorprèn gaire; m'he creat l'expectativa que els fitxatges que es farien serien de molta qualitat. Ho han demostrat. Douglas, Aleix, Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html]; gent de dalt i amb experiència; Gorka, Bernardo, Planas, Muniesa... Al final tots tenen un cert bagatge a Primera i els que no han estat capdavanters a les seves lligues. Douglas és un d'ells. Ha signat per 14 milions d'euros i això no t'ho regala ningú. Aleix portava una o dues temporades entrenant-se amb el primer equip del City, fins i tot jugant. És gent que t'esperes que ha de tenir molt de nivell i sens dubte que el tenen. Ara estem jugants uns, però és evident que ningú es pot relaxar. Tindrem ratxes tan bones com dolentes; així que segurament tothom participarà.

Creu que el Girona encara té un cert complex d'inferioritat ara que ja és un equip de Primera?

No. Tots sabem que entre una i altra categoria la gran diferència està de tres quarts del camp cap amunt. De tres ocasions et fan un, dos o fins i tot tres gols. I si no ho fan, és que han tingut un mal dia. Les coses són així. Hem demostrat que, de complexos, no en tenim cap. A San Mamés, en el primer partit a fora a l'elit, la proposta va ser prou bona. Vam tenir personalitat per tocar i tocar. Ens va faltar una mica d'ambició a la zona en què es decideixen els partits. No s'ha d'anar amb cap complex, però sí sabent que s'ha de donar un puntet més. No descobrirem res de la Primera Divisió. Hem de fer els mateixos si volem mantenir la categoria.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/15/ara-jugo-em-diverteixo-al/867554.html?utm_source=rss